

ПРОТОКОЛ

№ 829

гр. Варна, 21.12.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на деветнадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Галина Чавдарова

при участието на секретаря Мая Т. Иванова

Сложи за разглеждане докладваното от Галина Чавдарова Търговско дело № 20233100900275 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

Ищецът „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, редовно призован, представлява се от **адвокат М. А.**, редовно упълномощена и приета от съда от днес.

Ответникът А. К. К., редовно призован, не се явява, представлява се от **адвокат В. Т.**, редовно упълномощен и приет от съда от днес.

Вещото лице Д. П. П., редовно уведомена по телефона, не се явява.

Адв. А.: Да се даде ход на делото.

Адв. Т.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, с оглед редовното призоваване на страните, намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

и пристъпва към изясняване на фактическата страна на спора

Адв. А.: Поддържам исковата молба.

Адв. Т.: Оспорвам исковата молба. Поддържам така депозирания отговор.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА КЪМ ОКОНЧАТЕЛЕН ДОКЛАД НА ДЕЛОТО, като се придържа към проекта за доклад, обективизиран в **Определение № 1573 от 13.11.2023 година**, а именно:

Постъпила е искова молба от ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ АД, ЕИК 000694749, със седалище и адрес на управление гр.София, р-н Витоша, ул. Околовръстен път №260 , срещу А. К. К. от гр.Варна, с която са предявени обективно съединени иски с правно основание чл.422, ал.1 ГПК във вр. чл.415 ГПК вр. чл.430 ТЗ за признаване за установено, че ответникът дължи на ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ АД следните суми както следва: сумата от 140217,10лв, представляваща главница по договор за банков кредит №HL71027 от 17.03.15г., ведно със законната лихва от 06.01.23г. до окончателното изплащане на вземането; сумата от 3930,89лв, представляваща възнагр.лихва за периода 10.06.22г. - 08.09.22г.; сумата от 6796,61лв, представляваща мораторна лихва за периода от 10.06.22г. - 04.01.23г.; сумата от 321,50лв, представляваща такси по договора за периода от 12.05.22г. - 04.01.23г., за които вземания по ч.гр.д. №129/2023г. по описа на ВРС, е издадена заповед №92/11.01.2023г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК.

Ищецът твърди, че между него и ответника като кредитополучател, е сключен Договор за банков кредит №HL71027 от 17.03.15г., по силата на който банката се задължила да предостави кредит от 169600лв. за целите на предсрочно погасяване на задълженията по договор за кредит №HL33874. Сочи, че по силата на Приложение №1/03.04.15г. задълженията по договор за кредит №HL33874 към датата на откриване на заемната сметка възлизали на 88135,80 шв.франка, като размерът на предоставения и усвоен кредит в лева възлизал на 167017,34лв, от които олихвяемата главница е в размер на 80% или 133613,87лв, а неолихвяемата главница е 20% или 33403,47лв. Излага, че със сумата от 167017,34лв са погасени задължения по договор за кредит в шв.франкове №HL33874, както следва 84682,34ш.ф.-главница, 417,13ш.ф.-лихви, 0,35ш.ф.-лихви и 4,23ш.ф.- разноси, като сумата от 5745,17лв била върната като бонус след извършеното погасяване. Излага, че съгласно чл.2а от договора върху неолихвяемата главница не се начислявала лихва,като ако на падежната й дата имало непогасен остатък тя ставала изцяло дължима. Сочи, че на осн. чл.3, ал.1 от договора кредитополучателят дължал възнагр.лихва върху олихвяемата главница, която се определяла като сбор от референтен лихвен процент 6-месечен индекс СОФИБОР плюс догов.надбавка от 6,529%.Твърди, че на осн. чл.4 от договора ответникът дължал при просрочие лихва за забава за времето на забавата като размерът й

бил равен на размера на законната лихва. Излага, че на осн. чл.6, ал.1 от договора кредитополучателят дължал ежесечно такси по договора за обслужване на разпл.сметка, по която се обслужва кредита, и за администриране на просрочен кредит, както и разноси, свързани с кредита. Сочи, че съгласно чл.8, ал.1 от договора ответникът ползвал гратисен период, в който дължал само лихви върху усвоената и непогасена част от олихвяемата главница, като в чл.9 бил договорен погас.план за погасяване на последната. Сочи, че съгласно чл.17, ал.1 от договора ответникът е длъжен да направи застраховка на дадения като обезпечение имот, като съгл. чл.17, ал.6 вр. с ал.7 когато банката плаща за негова сметка дължима застр.премия, с тази сума се увеличава задължението на кредитополучателя. Излага, че съгласно чл.5 от допълн.споразумение от 29.09.17г., считано от подписването му ответникът не дължал за първите 12 м. от периода на облекчено погасяване лихва, а погасявал дълга на равни месечни вноски от 700лв, като от 13м. до 36м. върху общия дълг се начислявала годишна лихва в размер, равен на сбора от референтен лихвен процент 6-месечен индекс СОФИБОР плюс догов.надбавка от 1,737%, а след изтичане на периода на облекчено погасяване се дължала годишна лихва, опредЕ. като сбор от референтен лихвен процент 6-месечен индекс СОФИБОР плюс догов.надбавка от 5,137%.Твърди, че ответникът е допуснал просрочие в плащането на погас.вноски, като банката упражнила потестативното си право по чл.22 от договора и обявила кредита за предсрочно изискуем, за което ответникът бил уведомен на 08.09.22г. Излага, че подал заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение и изпълнителен лист, по което била издадена заповед за изпълнение и изп.лист по ч. гр. дело №129/2023г. на ВРС срещу длъжника, срещу която последният възразил.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът А. К. К. от гр.Варна, чрез адв.В.Т., е депозирал писмен отговор, с който оспорва исковете по основание и размер. Твърди, че клаузите на чл.3, ал.1 и 5, чл.6, ал.2 и 3, чл.13 и чл.23 от договора за кредит от 19.03.08г. са неравноправни, евентуално нищожни поради липса на съгласие, липса на основание и противоречие на закона. Излага, че в договора не са посочени правила за определяне на БЛП, като липсвала и препращаща разпоредба към подобна методология, а клаузата на чл.3, ал.5 не съдържала посочване на обективни критерии за промяна на лихвения процент и била бланкетна. Намира клаузата на чл.6, ал.2 за неизразена по ясен и

разбираем начин, тъй като на кредитополучателя не била предоставена достатъчна информация, която да му позволи да вземе решение, основано на добра информираност и благоразумие, както и да прецени икономическите последици от клаузата за валутния риск. Счита, че тарифата на банката по естеството си съставлявала общи условия, като липсвали доказателства за приемането ѝ. Намира, че поради тази неравноправност на клаузите кредитополучателят е обвързан само от първоначалния размер на уговорената лихва, като нищожността на клаузите от договора водела до нищожност и на тези от допълн.споразумения и на последващия договор от 17.03.15г. и допълн.споразумения към него. Счита, че с допълн.споразумения се капитализира лихва, което съставлявало анатоцизъм. Оспорва клаузите на чл.1, ал.1 и ал.3 от договора от 17.03.15г. и чл.2 и чл.3 от Приложение №1 към него като нищожни, тъй като са сключени във вреда на потребителя. Счита за нищожни и клаузите на чл.9, ал.1 от договора от 2008г. и чл.11, ал.14 от договора от 2015г., тъй като не била приложима опцията за намаляване срока на кредита при частично предсрочно погасяване.

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл.422, ал.1 ГПК във вр. чл.415 ГПК вр. чл.430 ТЗ.

Съгласно изложеното от страните съдът намира, че не са налице права и факти, които се признават, нито обстоятелства, които не се нуждаят от доказване.

С оглед на предявения иск ищецът носи доказателствената тежест за установяване твърдените от него факти, от които извлича изгодни за себе си правни последици, а именно - наличието на валиден договор за кредит, качеството си на изправна страна по договора, настъпила предсрочна изискуемост на задължението на ответника по него и неговия размер, а при наведените твърдения за неравноправност на клаузите следва да докаже индивидуално договаряне или добросъвестно изпълнение на задълженията му, произтичащи от императивните правила за защита на потребителите, както и спазването на императивните правила на ЗПК, съгл. чл.154, ал.1 ГПК.

Ответната страна носи доказателствената тежест за установяване правоизключващи и правопогасяващи спорното право факти, на които основава своите възражения, в т.ч. извършени плащания, твърдяната нищожност на процесния договор и допълн.споразумения, съгл. чл.154, ал.1

ГПК.

Адв. А.: Нямам възражения по приемането на доказателствата.

Адв. Т.: Нямам възражения по приемането на доказателствата.

СЪДЪТ намира, че представените от страните писмени доказателства следва да бъдат приети и приобщени към доказателствения материал по делото, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателства по делото, представените с исковата молба, заверени преписи на: Договор за банков кредит № HL71027 от 17.03.2015 г.; Приложение № 1 към Договор за банков кредит № HL71027 от 17.03.2015 г.; Погасителен план към договор за банков кредит № HL71027 от 17.03.2015 г.; Допълнително споразумение от 29.09.2017 г. към Договор за банков кредит № HL71027 от 17.03.2015 г.; Искане за отсрочване на задължения по кредити на физически лица към Договор за банков кредит № HL71027 от 17.03.2015 г.; Допълнително споразумение от 26.05.2020г. към Договор за банков кредит № HL71027 от 17.03.2015 г.; Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека № 55, том I, рег. № 645, НОТ. дело № 41 от 25.03.2015 г. на нотариус Е. Д., рег. № 190 на НК, с район на действие Районен съд - Варна, вписан в Служба по вписванията - гр. Варна с вх. рег. № 6398 от 25.03.2015 г., акт № 183, том П, дело № 3240/2015 г.; Справка по чл.366 от ГПК; Уведомление за предсрочна изискуемост от 08.09.2022 на А. К. К. чрез ЧСИ З. З.; Нотариално заверено пълномощно рег.№ 4344 от 12.11.2021 г. на Н. К. -помощник-нотариус по заместване при нотариус В. К.-Т., с рег. № 444 в регистъра на НК; Нотариално заверено пълномощно рег.№ 1543/08.04.2022 г. на нотариус А. Л., с рег. № 386 в регистъра на НК; Нотариално заверено пълномощно рег. № 790/12.02.2020 г. и рег. № 791/12.02.2020 г. на нотариус М. Г., с рег. № 303 в регистъра на НК.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателства по делото, представените с молба с вх.№ 28554 от 22.11.2023 г. от ответника, заверени преписи на: Договор за кредит за покупка на недвижим имот № HL 33874 от 19.03.2008 г.; Приложение № 1 към Договор за банков кредит № HL 33874 от 19.03.2008 г., Допълнително споразумение от 05.03.2009 г. към Договор за кредит за покупка на недвижим имот № HL 33874 от 19.03.2008 г., Допълнително споразумение от 30.05.2012 г. към Договор за кредит за покупка на недвижим

имот № HL 33874 от 19.03.2008 г.; Справка по чл.366 от ГПК.

СЪДЪТ докладва постъпила молба с вх.№ 30450 от 12.12.2023 г. от вещото лице Д. П., в която заявява, че поради необходимостта от предоставяне от страна на ищеца на значителна по обем информация, в това число и голям период от време, моли за предоставяне на допълнителен срок за изготвяне на заключението.

Адв. А.: Моля да дадете възможност на вещото лице да изготви заключението. Същото е необходимо за изясняване на обективната истина по делото.

Адв. Т.: По отношение на доклада нямам възражения. Моля да бъде приет за окончателен. Единствено в днешното съдебно заседание искам да направя едно допълнение към въпрос номер 1, който уважаемият съд е формулирал на допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, а именно моля въпрос № 1 от съдебно-счетоводната експертиза да бъде разширен по следния начин:

Колко и в какви размери са направените от кредитополучателя погасителни вноски към ищеца по Договор за кредит № HL3387 от 19.03.2008 г., като всяка една погасителна вноска в швейцарски франкове бъде преизчислена в лева/евро при съобразяване на курса на швейцарския франк към деня на договора - 19.03.2008 г., а не както е процедирано в случая от банката, съобразно чл.6, ал.2 вр. ал.4 от договора от 2008 г., а именно служебно превалутуиране на внесените средства в лева/евро по курс „продава“ на швейцарския франк към лева/евро за съответния ден, когато е направена вноската от кредитополучателя.

Това искане го правя по повод определението, в което се съдържа и проекто-доклада, където уважаемият съд оставя без уважение искането по поставените въпроси, посочени в номера от 2 до 4, тъй като съдът заявява, че под номер 2 и номер 3 въпросите са неясни и в тази връзка пояснявам искането си и това искане е само за договора от 2008 г., а останалата част от въпрос № 1 по отношение на договора от 2015 г. да си остане така, както е формулирана. Тъй като сме направили възражение за нищожност на чл.6, ал. 2 вр. ал.4 и тъй като моят доверител не е получавал доходите си в швейцарски франкове, а е внасял сумите в лева, евентуално в резервна валута в евро, а след сключване на договора, курсът на швейцарския франк спрямо лева/евро

е продължавал да расте и практически моят доверител не е внасял дължимите суми по този договор, както е посочено в чл.1, равностойността на 47 000 евро в швейцарски франк по курса, посочен в Приложение № 1 от 01.04.2008 г., а му се е налагало всеки път да внася много повече средства в лева, за да може да погасява вноските в швейцарски франкове. И тъй като във въпрос № 6 се съдържат указания за вещото лице да изчисли размера на задълженията по този договор от 2008 г., аз считам, че това искане, което направих за преизчисляване, е относимо към тази част от задачата.

Имам още едно искане. Поддържам си искането за това, ищецът да представи първоначалния погасителен план, тъй като считам, че той ще бъде от полза на вещото лице при отговора на въпрос № 6 да посочи, именно какъв е размерът на задълженията по договора за кредит от 2008 г. към датата на рефинансирането, без съобразяване на никакви допълнителни споразумения, никакви капитализации на лихви, увеличения на проценти, тоест при първоначалния погасителен план.

Адв. А.: Става въпрос за дело, което се разглежда по реда за търговски спорове. Колегата е имал възможност да направи доказателствени искания, включително и въпроси към вещото лице. Считам, че правото му се е преклудирало вече. Ние не сме в рамките на гражданско дело, колега, в което Вие на първото заседание по делото може да си правите нови искания, каквито си искате и така нататък. Отделно от това, аз считам, че са изцяло неотносими. Настоящият правен спор е установителен иск за договор за кредит, който е в лева. Само искам да обърна внимание, че не става въпрос за установителен иск по чл.422 по договор за кредит в швейцарски франкове. Ако Вие имате някакви претенции към банката, каквито и да било те, извън установителния иск по чл.422, който е в рамките на това заповедно производство, Вие можете в друго производство да си предявите исканията към банката. Ако искате я съдете, ако искате, искайте прогласяване на клаузи. Аз считам, че са неотносими, не им е мястото тук и аз ще моля да не се допуска или ако почитаемият съд реши да ги допусне, ще моля колегата в писмена форма да си зададе въпроса и той да бъде отделен въпрос, а не да се преформулира вече установения въпрос от почитаемия съд в проекта за доклад по делото. Това не е договор в швейцарски франкове, за да казва всичките тези неща колегата. Ние в момента въобще не спорим и въобще не разглеждаме договора на Вашия клиент в швейцарски франкове. Тук говорим

за установителен иск. Има изисквания към иска по чл.422, казва се за кои суми може да бъде и как и тук става въпрос за кредит в лева.

Адв. Т.: Така или иначе съдът с определението си и с проекто-доклада си е посочил кои доказателства, кои факти и обстоятелства следва да се търсят и да им се търси отговор по настоящото дело. От там нататък за правна квалификация и за други искове мисля, че предметът на спора вече е индивидуализиран съобразно проекта за доклад. Както и Вие, така и аз нямахме възражения, така че в тази част считам, че Вашите възражения са неоснователни. Не е толкова сложен въпросът, просто малко по-разширено го представих. Така или иначе съобразно разпоредбите на ГПК по търговските спорове в закрито заседание съдът указва кои доказателства приема, допуска доказателствени искания и т.н., но има също така и разпоредба, където се казва, че може допълнително в първото по делото заседание, съдът ако приеме, че са основателни исканията, да ги допусне. Направил съм си искането, нека уважаемият съд вече да прецени, така че няма преклузия никаква. Аз още в отговора съм посочил въпросите си, но тъй като съдът е посочил, че не са много ясни номер 2 и номер 3, правя пояснение. Нямах кога да направя тези искания.

СЪДЪТ, по отношение на направеното доказателствено искане от страна на ответника и направеното възражение от страна на ищеца, съобразява следното:

Преклузията за ангажиране на доказателства настъпва в първото съдебно заседание след доклада по делото, с оглед на което и направеното доказателствено искане от ответната страна съдът намира, че не се явява преклудирано.

По отношение на искането за изискване на погасителния план, съдът намира, че същото не е необходимо, доколкото вещото лице има възможност да се снабди със съответните документи и не е необходимо всички документи, въз основа на които то работи, да са налични по делото.

Що се касае до искането за допускане на така формулираната задача, съдът намира, че същото е допустимо и следва да бъде уважено, като бъде допусната допълнителна задача към въпрос номер 1 на експертизата в следния смисъл:

Колко и в какви размери са направените от кредитополучателя

погасителни вноски към ищеца по Договор за кредит № HL33874 от 19.03.2008 г., като всяка една от вноските бъде преизчислена в лева/евро, при съобразяване на курса на швейцарския франк към деня на договора от 19.03.2008 г.?

Водим от гореизложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА допълнителна задача към назначената съдебно-счетоводна експертиза в следния смисъл:

Колко и в какви размери са направените от кредитополучателя погасителни вноски към ищеца по Договор за кредит № HL33874 от 19.03.2008 г., като всяка една от вноските бъде преизчислена в лева/евро, при съобразяване на курса на швейцарския франк към деня на договора от 19.03.2008 г.?

ОПРЕДЕЛЯ депозит за допуснатата допълнителна задача към назначената съдебно-счетоводна експертиза в размер на **50 /петдесет/ лева**, вносим от ответника в едноседмичен срок от днес.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответната страна за задължаване на ищеца да представи първоначалния погасителен план към договора от 19.03.2008 г.

ДА СЕ УВЕДОМИ вещото лице Д. П. за допуснатата допълнителна задача към съдебно-счетоводната експертизата.

Адв. А.: Нямам други доказателствени искания.

Адв. Т.: Нямам други доказателствени искания.

СЪДЪТ намира, че за събиране на доказателства производството по делото следва да бъде отложено, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА производството по делото за **23.01.2024 г. от 14.30 ч.**, за които дата и час страните се считат за уведомени от днешното съдебно заседание.

ДА СЕ УВЕДОМИ вещото лице Д. П. за датата и часа на следващото съдебно заседание.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13.51 часа.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____

Секретар: _____